

SÁM QUAN ÂM

Đức Quan Thế Âm oai thần lồng lộng,
Khắp thế gian đều trọng danh Ngài,
Chúng sanh hết thấy ai ai,
Khi nàp gặp nạn niệm Ngài liền qua.
Bởi vì thế gần xa ngưỡng mộ,
Quan Thế Âm cứu khổ độ sanh.
Nếu ai có một niệm lành,
Hễ Ngài nghe tiếng ứng danh tới liền,
Dầu trọng bệnh liên mien khổ cực,
Niệm danh Ngài lập tức khởi ngay,
Bao nhiêu tai nạn hằng ngày,
Chí tâm niệm tới danh Ngài cũng qua.
Vô lượng kiếp Ta-bà thế giới,

**Ngài giáng sanh xuống cõi trần gian,
Hóa thân công chúc đoan trang,
Diệu Trang vương ngự ngai vàng vua
cha.**

**Diệu Thanh ấy chính là chị cả,
Sau cũng tu chứng quả Văn Thù,
Diệu Âm chị thứ cũng tu,
Phổ Hiền chứng Thánh đèn bù công
lao.**

**Trọn một nhà đều vào cảnh Phật,
Lòng từ bi chơn chất đáng ghi,
Tuổi nhỏ trí cả ai bì,
Độc lòng mộ đạo quyết thì đi tu,
Trọn chín năm chẳng từ lao khổ,
Mong công thành cứu độ chúng sanh.
Thời kỳ trai giới tu hành,**

Tại động Hương Tích, bắc thành Việt Nam¹

Một cảnh tiên mây lam che phủ,
Có cam tuyền, thạch nữ bao quanh.
Cảnh tốt dành cho người lành,
Kim đồng, Ngọc nữ, ứng danh theo hầu,
Dưới bệ ngọc chia nhau sớm tối,
Chầu hai bên không lỗi đạo thầy,
Luôn luôn chơn chánh thẳng ngay,
Hành theo ý chỉ của thầy ban ra.
Quan Thế Âm danh là Tự Tại,
Khắp Tam thiên qua lại dạo chơi,
Từ bi Ngài muốn độ đời,
Mười hai đại nguyện thiết thời cao xa,

¹ Động Hương Tích ở trên đỉnh Hương Tích sơn là nơi Đức Quan Thế Âm Bồ-tát tu hành và hóa thân tại đó. Hương Tích sơn là một cảnh núi tâm cao thanh tịnh, cảnh vật thiên nhiên, thiết là một cảnh Bồng lai tại dương thế; núi ấy thuộc về tỉnh Hà Tây, Bắc Bộ, Việt Nam.

**Nguyện nào cũng đều là rớt ráo,
Chuyên tâm về Chánh đạo độ tha,
Biển Nam Hải, núi Phổ Đà,
Trụ ở nơi ấy cùng là Hương Sơn.
Trong một phẩm Phổ Môn thị hiện,
Đức Như Lai thuật chuyện khen Ngài,
Oai thần linh hiển không hai,
Tinh thần cứu khổ chẳng nài công
phu,
Nếu có kẻ muốn tu Cư sĩ,
Hay cùng là tùy ý muốn chi,
Ngài liền ứng hiện tức thì,
Tới nơi dìu dắt cấp kỳ độ cho.
Hay có kẻ qua đò mắc nạn,
Cùng bao nhiêu tai nạn dọc đường,**

**Chí thành đốt nén tâm hương,
Vừa niệm danh hiệu tai ương qua liền.
Những chuyện ấy hiển nhiên đều thấy,
Đức Như Lai truyền dạy không sai,
Chúng ta chớ có quản nài,
Một lòng ngưỡng mộ cầu Ngài độ cho.
Trong khổ hải thuyền từ vẫn đợi,
Với chúng sanh đưa tới Lạc Bang,
Chín tầng sen báu Đài vàng,
Di Đà thọ ký rõ ràng thánh thơi,
Từ bi cứu khổ độ đời,
Tâm thính giải nạn đến nơi an bình.
Nam mô Đại Từ Đại Bi Linh Cảm Ứng
Quán Thế Âm Bồ-tát. (3 lần)**